

Rekrutacja

Uczelnia

Władze

Struktura

Doktorzy honoris causa

Akademii Medycznej
Wojewódzkiej Akademii
Medycznej

UM

Rok 2002

Rok 2003

Rok 2004

Rok 2005

Rok 2006

Rok 2007

Rok 2008

Rok 2009

Rok 2011

Akty prawne

Organizacje Pracownicze

Dokumenty do pobrania

Mapa obiektów UM

Wydawnictwa UM

Nasze serwisy

Centrum IT

CDUM

OPERACJA SUKCES

Zamówienia Publiczne

Dział Programów

Pomocowych

**Strategia
rozwoju
Uczelni
2011 – 2020**

**Dofinansowanie
ze źródeł
zewnętrznych**

**Dowiedz
się więcej...**

 www.turystyczna.lodz.pl

DOKTORZY HONORIS CAUSA UNIwersytetu MEDYCZNEGO w 2005 r.

Profesor Andrzej K. Tarkowski
Profesor Ryszard Gryglewski
Profesor Miriam Katz
Profesor Paul Kleihues

PROFESOR ANDRZEJ K. TARKOWSKI

Prof. dr hab. Andrzej Krzysztof Tarkowski jest światowej sławy embriologiem. Urodził się w roku 1933 w Warszawie. W roku 1955 ukończył studia na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Warszawskiego i od tego czasu Jego działalność zawodowa związana jest z tą uczelnią. W latach 1964-2003 był kierownikiem Zakładu Embriologii UM, a w okresie 1972-2003 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Zoologii Uniwersytetu Warszawskiego.

Profesor A.K. Tarkowski stworzył znaną na całym świecie szkołę naukową embriologii doświadczalnej ssaków. Jako jeden z pierwszych udowodnił, że dwukomórkowe zarodki myszy można mechanicznie rozdzielić, wszczepić do macicy i uzyskać normalne płodne osobniki. Był pierwszym embriologiem, który pobudził za pomocą bodźca elektrycznego komórkę jajową do rozwoju partenogenetycznego oraz opracował metody umożliwiające łączenie i uzyskanie zarodków tetraploidalnych i mozaikowych.

Wyniki badań Profesora, które zostały opublikowane w "Nature" i innych renomowanych czasopiśmie światowych są ciągle, licznie cytowane. Stworzyły one teoretyczne i praktyczne podstawy pod osiągnięcia biologii i medycyny XX wieku - zapłodnienie in vitro, klonowanie i odkrycie komórek macierzystych.

Profesor A.K. Tarkowski współpracował z renomowanymi ośrodkami naukowymi na świecie. Był stypendystą Fundacji Rockefellera w Zakładzie Zoologii Uniwersytetu Północnej Walii, profesorem wizytującym w: University of Oxford, Rockefeller University of New York, University of Adelaide, Institute Jacques Monod CNRS i Paris University XVII.

Uczniowie Profesora A.K. Tarkowskiego - profesorowie i doktorzy pracują w licznych ośrodkach naukowych w kraju i na świecie (Rennes, Cambridge, Toronto).

Profesor A.K. Tarkowski był członkiem wielu gremiów naukowych: Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Zespołu Nauk Biologicznych, Nauk o Ziemi i Ochrony Środowiska Komitetu Badań Naukowych, Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej. Wchodził w skład komitetów redakcyjnych wielu krajowych i międzynarodowych czasopiśmie naukowych, w tym tak prestiżowych jak Journal of Embryology and Experimental Morphology, Reproduction i Development.

Profesor Tarkowski jest członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk, członkiem czynnym Polskiej Akademii Umiejętności i członkiem zagranicznym Francuskiej Akademii Nauk, Amerykańskiej Akademii Nauk oraz Academia Europea.

Prof.dr hab. A.K. Tarkowski jest także laureatem licznych prestiżowych nagród, z których najważniejsze to:

- nagroda im. Alberta Bracheta Belgijskiej Akademii Królewskiej,
- polska Nagroda Państwowa I stopnia,
- nagroda Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego (USA),
- nagroda International Embryo Transfer Society.

W roku 2000 Profesor Tarkowski uzyskał tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, a w roku 2002 nagrodę Fundacji Nauki i Techniki Japonii - Japan Prize, często nazywaną japońskim Noblem.

Poza pracą zawodową Profesor A.K. Tarkowski zajmuje się fotografią. Jego wystawy pn. "Impresje botaniczne", "Drzewo i drewno", a ostatnio "Ziemia, po której stąpamy" można oglądać w wielu miastach Polski.

PROFESOR RYSZARD GRYGLEWSKI

Profesor Ryszard Gryglewski należy do grona najwybitniejszych twórców współczesnej farmakologii i farmakologii klinicznej układu krążenia. Urodził się 4 sierpnia 1932 roku w Wilnie. W 1955 roku ukończył z wyróżnieniem Wydział Lekarski AM w Krakowie. W dwa lata później obronił pracę doktorską dotyczącą pochodnych sulfonilomocznika. Już wtedy, niespełna rok po wprowadzeniu pierwszego leku z tej grupy do leczenia cukrzycy typu 2, zwrócił uwagę na ich pozatrastkowe mechanizmy działania. Od 1965 do 2003 roku kierował Katedrą Farmakologii AM w Krakowie. W roku 1976 roku został profesorem zwyczajnym Wydziału Lekarskiego.

Główne zainteresowania naukowe Profesora Gryglewskiego koncentrują się na badaniach roli śródbłonka w regulacji układu krążenia. Ich szczególnie spektakularnym rezultatem było odkrycie prostacykliny w 1976 roku wspólnie z S. Buntingiem, S. Moncadą i sir J.Vane,m. Badania Profesora wykazały, że wydzielanie prostacykliny i EDRF przez komórki śródbłonka jest procesem sprzężonym oraz wyjaśniły wpływ nadtenków lipidów na biosyntezę prostacykliny. Wyniki badań Profesora Gryglewskiego nad fizjopatologią śródbłonka stanowiły podstawę teorii o roli niedoboru prostacykliny w rozwoju miażdżycy. Niezwykle ważnym polem badań farmakologiczno - klinicznych Profesora Gryglewskiego jest analiza wpływu ACE-inhibitorów, statyn, tienopirydyn i niesteroidowych leków przeciwzapalnych na funkcję śródbłonka. Zaowocowały one m.in. pierwszą na świecie informacją o możliwym związku stosowania selektywnych inhibitorów COX-2 z ryzykiem poważnych powikłań naczyniowo-zakrzepowych. Profesor Gryglewski odkrył, że glukokortykosteroidy hamują syntezę prostaglandyn poprzez zahamowanie uwalniania kwasu arachidonowego z fosfolipidów błonowych i wspólnie z Andrzejem Szczeklikiem wyjaśnił związek zażywania aspiryny z napadami astmy oskrzelowej. Wykazał również trombolityczne działanie leków przeciwpłytkowych: tiklopidyny i kłopidogrelu. Opisał również paradoks prozakrzepowego działania t-PA i streptokinazy. Naukowe wizeronstwo Profesora Gryglewskiego stworzyło innym badaczom podstawy do wielu , ważnych odkryć, w tym m.in. tromboksanu A2 i lipokortyny oraz identyfikacji EDRF jako tlenku azotu.

Profesor Gryglewski opublikował ponad 400 prac oryginalnych, z czego wiele w najznakomitszych pismach naukowych (Nature, NEJM, Lancet, Science) i jest najczęściej cytowanym polskim naukowcem w ostatnim 40 - leciu. Uznanie światowej pozycji naukowej Profesora Gryglewskiego dokumentuje 8 tytułów Doktora Honoris Causa nadanych przez krajowe, europejskie i amerykańskie uczelnie medyczne, tytuły członka honorowego wielu krajowych i międzynarodowych towarzystw naukowych oraz udział w kilkunastu komitetach redakcyjnych prestiżowych czasopiśmie naukowych światowej rangi.

Profesor Gryglewski jest Honorowym Przewodniczącym Fundacji Jagiellonian Medical Research Center, członkiem zwyczajnym PAN. Pełnił wiele funkcji w organizacjach o charakterze europejskim i światowym, w tym m.in. eksperta WHO w Komitecie Leków, wiceprezidenta IUPHAR i dyrektora NATO Advances Study Course. W latach 1981-84 pełnił funkcje Rektora AM im Mikołaja Kopernika w Krakowie.

Profesor Gryglewski został uhonorowany za osiągnięcia naukowe o wielkim znaczeniu dla współczesnej farmakologii i medycyny klinicznej m.in.: Nagrodą Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, tytułem Gloria Medicine i Medicus Magnus oraz Krzyżem Komandorskim Polonia Restituta i Wielkim Krzyżem C Polonia Restituta.

Profesor Gryglewski był wielokrotnie zapraszany z wykładami plenarnymi przez środowisko naukowe Uniwersytetu Medycznego Łodzi.

PROFESOR MIRIAM KATZ

Profesor Miriam Katz urodziła się 20 października 1939 r. w Polsce, gdzie spędziła tragiczny czas okupacji hitlerowskiej i trudne lata odbudowania kraju ze zniszczeń wojennych. W 1954 r. rozpoczęła studia w Akademii Medycznej we Wrocławiu. W 1957 r. przeniosła się wraz z rodzicami do Izraela, gdzie kontynuowała studia w Hebrew University Medical School w Jerozolimie. Ukończyła je w 1962 r.

W roku 1963 podjęła pracę w Soroka Medical Center - placówce stanowiącej centrum kliniczne Ben Gurion University of the Negev. Od roku 1974 jest członkiem kadry dydaktycznej Wydziału Nauk o Zdrowiu ww. Uczelni, piastując w kolejnych latach stanowiska: wykładowcy, starszego wykładowcy,

docenta a od roku 1993 profesora w dziedzinie położnictwa i ginekologii.

W tym samym roku powierzono Prof. M. Katz funkcję Przewodniczącej Komisji ds. Etyki Ben Gurion University of the Negev, a w 2000 r. stanowisko Prodziekana Wydziału Nauk o Zdrowiu tej uczelni.

W swojej karierze Prof. M. Katz odbyła liczne staże w wiodących ośrodkach położniczo-ginekologicznych między innymi: Berne Cantonal Frauenklinik w Szwajcarii pod kierunkiem prof. Bergera, Department of Obstetrics and Gynecology w New York University Medical Center. Od drugiej połowy lat siedemdziesiątych XX stulecia stale i niezwykle aktywnie uczestniczy w badaniach nad fizjologią płodu oraz fizjologią porodu. Jako jedna z pierwszych scharakteryzowała zmiany w hemostazie płodu w powiązaniu ze specyficznymi zmianami występującymi w KTG, opisała zmiany w ruchach płodu występujące pod wpływem sterydów podanych matce oraz zwróciła uwagę na znaczenie poziomu kwasu mlekowego w diagnostyce niedotlenienia okołoporodowego. W 1997 r. założyła laboratorium zajmujące się badaniami nad łożyskiem (Placental Research Laboratory).

Dorobek naukowy Prof. M. Katz to około 200 prac naukowych, które ukazały się w recenzowanych czasopiśmie medycznych na całym świecie oraz 6 rozdziałów w monografiach i podręcznikach akademickich. Jej publikacja "Fetal well-being. Physiologic basis and methods for assessment", która ukazała się 1990 r. jest obecnie uznawana jako klasyczna z tego zagadnienia.

Dorobek Prof. M. Katz to nie tylko wyśmienite publikacje, udział w licznych kongresach, ale również autorski program w dziedzinie położnictwa i ginekologii realizowany przez studentów I roku medycyny Ben Gurion University of the Negev w ramach "Early Clinical Exposure". W roku 1996 w dowód uznania zasług dla rozwoju miasta Beer Sheva Prof. Katz otrzymała jego Honorowe Obywatelstwo.

Prof. Miriam Katz jest wybitną osobowością, doświadczonym praktykiem i uznanym w świecie naukowcem, osobą niezwykle popularną w środowisku położników i ginekologów. Stale utrzymywane ścisłe kontakty z krajem, Jej postawa zaangażowanie i pomoc umożliwiły wielu młodym, polskim lekarzom odbycie staży naukowych w kierowanej przez nią klinice. Prof. M. Katz w znaczący sposób przyczyniła się do zacieśnienia współpracy pomiędzy Uniwersytetem Medycznym w Łodzi a Ben Gurion University of the Negev w Beer Sheva.

Będąc niekwestionowanym autorytetem naukowym i moralnym Prof. Katz jest w sposób szczególny ambasaderem polskiej nauki i kultury w Izraelu. Łódź z uwagi na swą historię i związki Prof. M. Katz z Uniwersytetem Medycznym zajmuje w tych działaniach szczególne miejsce.

PROFESOR PAUL KLEIHUES

Profesor Paul Kleihues urodził się 21 maja 1936 roku w Rheine w Westfalii. W latach 1956-1961 studiował medycynę na Uniwersytetach w Münster, Monachium, Hamburgu i Padwie. Po ukończeniu studiów w latach 1964-1976 podjął pracę w Instytucie Maxa Planca w Kolonii, gdzie odkrywał tajniki neuropatologii. W tym okresie zajmował się molekularnymi mechanizmami niedotlenienia i niedokrwienia ośrodkowego układu nerwowego oraz karcynogenezy chemicznej. Habilitację w dziedzinie neuropatologii Profesor Kleihues uzyskał w 1972 r. W 1976 roku objął stanowisko profesora neuropatologii i kierownika Zakładu Neuropatologii Instytutu Patologii we Freiburgu, gdzie kontynuował badania m. in. na modelach zwierzęcych procesów molekularnych prowadzących do powstania nowotworów zarówno układu nerwowego, jak i przewodu pokarmowego.

W 1983 roku profesor Kleihues objął stanowisko profesora w Zakładzie Neuropatologii Instytutu Patologii Uniwersytetu w Zurychu. Równocześnie od 1994 do 2003 r. pełnił funkcję Dyrektora Międzynarodowej Agencji Badań nad Rakiem (IARC), agencji WHO w Lyonie.

W roku 2000 prof. Kleihues został głównym edytorem trzeciej serii klasyfikacji nowotworów człowieka, która ukazuje się pod egidą Światowej Organizacji Zdrowia. Do chwili obecnej, z 10 tomów zamierzonych ukazało się 9. Są one poświęcone nowotworom OUN, przewodu pokarmowego, układu moczopłciowego, sutka, ptuca, serca, grasicy, gruczołów wydzielania wewnętrznego, tkanek miękkich i kości, głowy i szyi oraz rozrostom układowym. Publikacja tej serii jest dziełem monumentalnym; w każdym z wydanych tomów bierze udział ponad stu patologów, klinicystów i genetyków z całego świata. Informacje w nich zawarte służą ujednoczeniu kryteriów diagnostyki mikroskopowej nowotworów człowieka.

W październiku 2004 roku Profesor Kleihues powrócił do Freiburga i został dyrektorem Comprehensive Cancer Center, nowej placówki, którą współtworzył przy tamtejszym uniwersytecie.

Dorobek naukowy Profesora Kleihuesa jest imponujący, obejmuje w sumie ponad 350 publikacji książkowych oraz publikacji w renomowanych czasopiśmie o wysokim lub bardzo wysokim współczynniku cytowań (Nature, Cancer Research, American Journal of Pathology, Journal of National Cancer Institute). Jest lub był członkiem Rad Naukowych wielu prestiżowych czasopiśmie onkologicznych i neuropatologicznych, m. in.: European Journal of Cancer, Neuropathology and Applied Neurobiology, Acta Neuropathologica, Journal of Neuro-Oncology, itp. Profesor Kleihues był założycielem i zarazem redaktorem naczelnym czasopiśmie Brain Pathology, które w szybkim czasie uzyskało międzynarodowe uznanie.

Naturalną pochodną osiągnięć naukowych i organizacyjnych Profesora Kleihuesa są liczne dowody uznania środowiska w postaci nagród, wykładów na zaproszenie czy pełnionych funkcji w redakcjach czasopiśmie i organizacjach środowiskowych. Profesor Kleihues jest m.in.: członkiem elitarniej Niemieckiej Akademii Nauk Leopoldyna, Szwajcarskiej Akademii Nauk Medycznych, a od dwóch lat członkiem honorowym Międzynarodowego Stowarzyszenia Neuropatologów oraz Niemieckiego Towarzystwa Neuropatologów i Neuroanatomów. Otrzymał również wiele znaczących nagród międzynarodowych, m. in.: Złoty Medal Francuskiej Ligi Badań nad Rakiem oraz nagrodę za kliniczne badania naukowe Europejskiej Federacji Towarzystw Badań nad Rakiem. Ogromne uznanie dla Jego osiągnięć na świecie, jak również skromność osobista sprawiły, że jest On prawdziwym autorytetem w środowisku neuropatologów, neurochirurgów i neurologów.

BIP | WYSZUKAJ | BIBLIOTEKA | PROMOCJA | ZAMÓWIENIA PUBLICZNE | KONTAKT | KALENDARZ | PROCES BOŁOŃSKI | PROGRAMY POMOCOWE

LICEA PATRONACKIE | UMED SP. Z O.O. | FUMED | CIITT | HARC

Projekt i wykonanie Serwisu [0.008612]
2001-2012 © Biuro Promocji i Wydawnictw Uniwersytetu Medycznego